

**Проектобюджет на КЕВР за 2017 г.,
приет с протоколно решение № 180 от 02.09.2016 г.**

от Светла Тодорова, член на КЕВР

Гласувах против приетия от КЕВР проектобюджет на КЕВР за 2017 г., поради следните причини:

1. Документите за заседанието, проведено на 01.09.2016 г., бяха получени 2 часа преди заседанието. Съгласно Правилника за дейността на КЕВР материалите се изпращат най-малко 2 дни преди заседанието, а предвид важноста на въпроса би трябвало да са подготвени и коментирани предварително в комисията. Краткото време за запознаване с материалите бе достатъчно единствено те да бъдат прочетени информативно. Извод: Омаловажаване от страна на самата комисия на въпроса за бюджета й на всички нива - от лицата, отговарящи за организацията на работата в комисията, до отговорните служители по темата.
2. На заседанието, проведено на 01.09.2016 г., в резултат на предложени от мен конкретни промени в проектобюджета на КЕВР със съответните аргументи, бе взето решение да бъде проведено заседание на следващия ден за одобряване на преработен бюджет, съгласно моето предложение, включващ средства за адекватна на нуждите на комисията сграда, които заедно с останалите капиталови разходи и средствата за заплати и осигуровки да са в рамките на предвидените приходи от лицензионни такси. На проведеното на 02.09.2016 г. заседание това решение на комисията от предходното заседание бе отхвърлено при гласуването. Изказаните аргументи може да бъдат обобщени в израза „няма да ни дадат“. Смятам за подобен подход най-малкото за непрагматичен. Това, което мисля, че трябва да се прави, е по всеки повод да се дават сигнали, че нещо не е наред с финансирането на комисията. А какъв по-съществен повод от одобряването от самата КЕВР на предложение за собствения й бюджет? Извод: Не знам какъв е изводът, обърках се. Един ден всички са съгласни, че трябва да се направи нещо, на следващия всички са единодушни да не се прави нищо.
3. Проектобюджетът бе квалифициран като достатъчен (неясно за какво), като в същото време бяха изтъкнати проблеми с назначаването на нови служители, съгласно приетата численост в Правилника за дейността, неадекватната материална база (основно сграда, от което произтича невъзможността за назначаване на нови служители), текучеството в администрацията поради относително ниското заплащане. Извод: Парите на стигат, нямаме адекватна материална база, но и така е добре, защото има с какво да се оправдаваме.
4. Разбирам по различен начин Закона за енергетиката и смисъла на лицензионните такси. Според мен, независимо че в ЗЕ е записано, че таксите, събирани по реда на ЗЕ и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, са публични държавни вземания, това може да се отнася единствено до таксите за разглеждане на заявления за издаване на сертификати, за продажба на документи за провеждане на конкурси, за регистрация на експерти и тези за изменение на лицензии, тъй като това са възмездни услуги, за всяка от които заявителят заплаща индивидуална такса. Тези такси може да имат смисъла на държавни такси. Лицензионните такси обаче не могат да имат този смисъл

защото те не се заплащат за конкретна услуга, а са годишни вноски на регулираните предприятия. Комисията признава тези разходи като обосновани (тъй като те възникват за регулираните предприятия от законови разпоредби) и ги включва в цените на регулираните услуги, които се заплащат от потребителите. В крайна сметка потребителите са тези, които плащат лицензионните такси, които са предназначени да покриват разходите на КЕВР за нейната дейност. Така, ако бюджетът на комисията е по-малък от сумата на събираните лицензионни такси, това означава, че потребителите плащат чрез цените на регулираните енергийни и ВиК услуги не само за дейността на КЕВР, но и за неизвестно още какво, което се финансира от държавния бюджет. Това е скрито допълнително таксуване на потребителите и е недопустимо по правилата на регулирането, макар че изглежда е законно по правилата в държавата. Така че: 1) бюджетът на комисията трябва да съответства на сумата от лицензионните такси или 2) тази сума следва да се намали (чрез намаляването на лицензионните такси в Тарифата за таксите), ако разбирането на държавата, в лицето на Министъра на финансите (не знам защо точно той), е че КЕВР трябва да има точно такъв бюджет, какъвто той е определил, за да изпълнява задълженията си. Въпрос: Дали потребителите са съгласни държавата да събира от всички тях такси за дейността регулиране (чрез цените на енергията и водата) които да използва за други цели?

5. В отговор на моите аргументи и настояването да проявим малко смелост, като категорично заявим необходимия ни бюджет, г-н Иванов каза, че е трябвало да бъда по-смела когато аз съм била председател за да променя нещо, а не сега. Защо „не сега“ – не разбрах, защото бях въввлечена в диалог, в който трябваше да се докаже какво не е направено преди, а не да се мисли какво да се прави сега. Извод: Въздържай се от собствено мнение, за да не се налага да обясняваш, че нямаш сестра.
6. Само за пълнота - комисията никога не е получавала тридесет на сто от глобите и имуществените санкции, както е по ЗЕ. Законът не позволявал комисията да получава пълния размер на приходите от лицензионни такси, защото видите ли те били държавни такси и Министерство на финансите можело да определя колко от тях да задържи и колко „да й отпусне“, но някак си МФ може да не го изпълнява същия този закон, като не превежда на комисията полагаемия се процент от глобите и имуществените санкции. Извод: Законът е сложна материя, не е за всяка глава.
7. В заключение: Няма друга държава в Европа, с подобна практика. Дори в Албания и Косово регулаторите сами определят бюджета си и сами го защитават в НС. Извод: Няма такава държава.

Светла Тодорова